

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 3/2020

Milí farníci,

po dvouměsíčním odloučení se opět můžeme setkávat na bohoslužbách i při jiných farních aktivitách. Je čas některé věci hodnotit, z něčeho se poučit a za něco i děkovat. Jak zaznělo i na pastorační radě, je pozitivním zjištěním, že nám osobní setkání ve farním společenství velmi chybí a nic ho nemůže nahradit. Zároveň si ale většina

z nás uvědomila, že jsme každý osobně zodpovědný za svoji víru a vztah s Ježíšem. Vzrostlo i křesťanské sebevědomí rodičů, kteří zjistili, že jsou schopni svým dětem předávat víru a citlivě a vynalézavě uzpůsobit liturgii ke slavení v rodině. Mnozí se více modlili, a všichni jsme si asi uvědomovali, že řada věcí není samozřejmá. Díky přenosům bohoslužeb jsme mohli nahlédnout i do jiných společenství a poslechnout různá kázání či zamyšlení. Snad

se i alespoň u některých prohloubila touha po eucharistickém Kristu; velmi oceňovaná byla příležitost každodenní adorace v tichu kostela. Někteří nevěřící děkovali za polední zvonění z věže kostela, které pro ně znamenalo spojení s druhými ve městě. Toto období samozřejmě nebylo (a možná stále není) pro každého snadné, a proto je nutné si uvědomit, že mnozí trpěli strachem, odloučením, samotou nebo bezradností, jak mají prožívat svoji víru či slavit neděli. Je důležité se zamyslet nad tím, jak je v podobných případech podpořit či je na takové situace připravit.

Rád bych poděkoval všem, kteří se jakýmkoliv způsobem snažili druhým pomoci: akolytům, lidem zajišťujícím internetové přenosy, pracovníkům na faře, všem, kdo projeví jakoukoliv starost, vám, kteří jste se modlili či se zapojili do veřejné pomoci. Všem, kdo měli o nás kněze starost a volali, jak se nám daří. Zvláštní poděkování patří i naší charitě, která se ujala pomoci ve městě.

Online přenosy bohoslužeb začínaly zpěvem poselství zvonu Jakub Maria. V době karantény v nás rezonoval asi zvláště začátek antifony: „Pán je s vámi. Nebojte se.“ Nyní je na čase věnovat pozornost té druhé části a společně s naším zvonem i žalmistou zpívat: „Velebte se mnou Hospodina, jásejte Jakubovu Bohu!“

Žehná vám P. Jan Uhlíř

Co konkrétního nám zanechalo prožívání doby koronavirové?

Tichá adorace v kostele sv. Jakuba zůstane zachována každé pondělí a čtvrtek (včetně prázdnin) od 19:00 do 21:00. Více informací najdete na následující stráně. Pokračovat budeme i v každodenním poledním zvonění zvonem Jakub Maria.

V pátek 12. června bude v rámci Noci kostelů v chrámu sv. Barbory slavena bohoslužba s poděkováním za přečkání pandemie; začne v 18:00.

O slavnosti Božího těla půjdeme průvodem z chrámu sv. Barbory na střechu kaple Božího těla. Navážeme tak na požehnání městu, které bylo právě odtud uděleno na Boží hod velikonoční.

P. Jan Uhlíř

<i>Aktuality a pozvánky</i>	02
<i>Babi, kupi mi židličku!</i>	03
<i>Noc kostelů</i>	07
<i>Oslava svátku sv. Jakuba</i>	09
<i>Pastorační rada</i>	13
<i>Církevní mateřská škola</i>	14
<i>Církevní gymnázium</i>	15
<i>Charita</i>	16
<i>Vzpomínky na Honzu Pospíšila</i>	17
<i>Svědeckví ze svatodušní vigílie</i>	19
<i>Rozhovor s Terezou Veisserovou</i>	20
<i>Fejeton</i>	22
<i>Kalendář akcí</i>	22

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ
farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín
2/2020

Vydáno: 7. 6. 2020

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost — arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 733 624 786
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Patricie Koubská

tel.: 723 234 931
e-mail: patricie.koubaska@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 23. 8. 2020

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky
krátit.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se třeba jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte využít tyto kontakty:

P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

P. Dmytro Romanovský, kaplan
tel.: 603 565 676
e-mail: dmytro.romanovsky@khfarnost.cz

Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora

Adorace

Od 8. června bude každé pondělí a čtvrtek v době od 19:00 do 21:00 v kostele sv. Jakuba vystavena Nejsvětější svátost k adoraci. Svaté přijímání bude možné přijmout po krátké bohoslužbě slova na začátku a na konci adorace, tedy v 19:00 a před 21. hodinou.

Modlitba je základem jakékoliv aktivity nás, křesťanů, a to jak v rodinách, tak ve farním společenství. Je nezbytné přicházet ke Kristu a klanět se mu, odpocívat v jeho přítomnosti, nechávat se uzdravovat jeho láskou, svěřovat mu starosti i radosti, radit se s ním či v jeho jménu prosit za nám svěřené. Musíme se učit zastavit a nechat se léčit tím, čím je Boží láskou. Mnozí z nás milost těchto chvil znovu objevili během epidemie, a byla by škoda v životodárném počínání nepokračovat. Proto jsme se na pastorační radě domluvili zachovat adoraci ve dny, kdy není mše svatá, a v čase, který je příznivý pro ty, kdo kvůli svým povinnostem nemohou ve všední den přijít na mši svatou.

Diskutovala se i možnost svatého přijímání při adoraci, objevily se též obavy, abychom nepřestali vnímat jedinečnost slavení mše svaté jako bohoslužby obětí završené eucharistií a nenahradili přítomnost na mši „pouhým“ svatým přijímáním. Adorace je vždy vnitřně spojená se mší svatou, proto vystavená eucharistie musí stát pouze na oltáři, kolem kterého se k liturgii schází farní rodina, aby bylo jasné, že vystavená či přijímaná eucharistie je plodem této mše svaté, slavené celým společenstvím.

Na pastorační radě jsme se shodli, že v září se k tomuto tématu opět vrátíme a zhodnotíme jej. Také zvážíme, zda jsme zvolili vhodný denní čas, aby nám poskytl příležitost najít cestu k této jedinečné modlitbě.

P. Jan Uhlíř

Otevřená předsíň kostela Matky Boží

Od začátku června je přístupný další kostel, kde se můžete zastavit a pomodlit. Každý den od 9:00 do 17:00 je otevřená předsíň kostela Matky Boží, včetně oken ve dveřích. Lze tedy nahlédnout do chrámu a samozřejmě i na chvíli spočinout v modlitbě. Za tuto možnost děkuji Marii Štorkové, která se ujala služby odemykání a zamykání kostela.

P. Jan Uhlíř

Finanční sounáležitost farnosti

Draží farníci, jak víte nebo tušíte, hlavním zdrojem financí naší farnosti je cestovní ruch, který je v současné situaci silně omezen. Abychom snáze toto období překonali, chtěli bychom poprosit o finanční pomoc především ty z vás, kteří nebyli zásadně finančně poškozeni současnou krizí.

Velmi si vážíme všeho, co do farnosti investujete jakýmkoli způsobem. Možná je v tuto chvíli vhodný čas přehodnotit formu, kterou přispíváte finančně. To, co vkládáte do kasičky při mši svaté, si nemůžete odečíst ze základu daně, a myslím, že je škoda tuto možnost nevyužít. Pokud dar farnosti pošlete přímo na účet, bude vám vystaveno potvrzení o daru použitelné v účetnictví.

Abychom předešli podobné situaci v budoucnosti, je třeba zvážit zapojení farníků do chodu farnosti nejen duchovně a dobrovolnickou aktivitou (obojí v našem společenství funguje naprosto úžasně), ale také finančně, podobně, jako tomu je v jiných církvích. Ti, kdo nejsou ve finanční nouzi, mohou část svých příjmů (doporučuje se zhruba 10 %) dát k dispozici farnosti, a tím se ještě hlubším způsobem sjednotí naše společenství. *Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce. (Mt 6,19-21)* O tom, jak se nejen s těmito penězi hospodaří, se můžete podrobněji informovat na pravidelných (ročních) setkáních, při kterých je představováno ekonomické fungování farnosti.

Tomáš Hladík,

člen pastorační a ekonomické rady farnosti

Babi, kup mi židličku: sbírka pro školku

Díky příznivým ekonomickým podmínkám, vycházejícím z čilého turistického ruchu, jsme mohli jako farnost v roce 2012 založit v Kutné Hoře církevní mateřskou školu. Provoz jsme museli dotovat (ze zdrojů obou místních farností), ale výchovu a vzdělávání nejmenších jsme vnímali jako dobrou investici.

Školka se brzy dobře etablovala, po celou dobu je o ni zájem a děti i rodiče jsou spokojeni se způsobem, jakým funguje. Proto jsme již od roku 2016 uvažovali o zvýšení její kapacity. To ovšem komplikovala řada omezení (hygienická, památkářská i ekonomická), a tak se původní záměr postavit pro děti zcela nové prostory nepodařilo uskutečnit. Protože nás touha po rozšíření školky neopustila, hledali jsme jiné cesty, jak ji naplnit. V letošním roce se tento náročný a dlouhý proces podařilo završit. Na stávajícím místě se připravuje rozšíření na celkovou kapacitu 45 dětí. Školka tak bude ekonomicky soběstačnější (i když ne zcela), přitom však neztratí nic z rodinného prostředí.

Je to jediná instituce, která je zřizována přímo naší farností (církevní gymnázium i charita mají jiného zřizovatele), a proto si myslím, že bychom jako společenství mohli cítit radost a vděčnost za to, čeho jsme dosáhli.

Bohužel, v důsledku letošní koronavirové epidemie byly zásadně přerušeny příjmy z turistického ruchu, které doposud znamenaly finanční jistotu farnosti. Byli jsme proto nuceni zastavit či výrazně omezit mnohé aktivity, zvláště opravy budov. Rozšíření školky, které nás stálo zhruba milion a půl korun, jsme však zrušit odmítli. Školku totiž stále vnímáme jako prioritu, protože se jedná o investici do našich dětí. A tak přemýšlíme, jak peníze, které nám chybí, sehnat.

Právě proto se nyní obracíme na vás, milí farníci. Církevní mateřská škola je naším společným dílem, reprezentuje obě naše farnosti i společenství, umožňuje nám ovlivnit výchovu našich nejmenších a podpořit rodiny v jejich úsilí předávat dětem víru, máme díky ní možnost působit ve veřejném prostoru. Pokud to takto cítíte a můžete pomoci, prosíme, pomozte nám vybavit její novou třídu, aby byla skutečně *naší školkou*. ►

Na webu farnosti (a ve stručné verzi také na letáku vloženém do tohoto vydání zpravodaje) naleznete obrázkový seznam konkrétních věcí, které pro novou třídu potřebujeme, s orientačními částkami, za které budou pořízeny. Podle svých možností si můžete vybrat, kolik peněz přispějete, a budete mít představu o tom, co se za dané peníze koupí. Jednotlivé položky vybavení se budou na webu postupně zabarvovat a vy tak budete mít přehled o tom, co již máme a co naopak ještě chybí.

Nabízíme několik možností, jak přispět:

- do kostelních sbírek, které budou v kutnohorské, bykáňské a třebonínské farnosti určeny na tento účel 14. června, 26. července a 30. srpna;
- darem poukázaným na bankovní účet farnosti č. 441774319/0800, s variabilním symbolem 45 a poznámkou DAR ŠKOLKA – VAŠE JMÉNO A PŘÍJMENÍ. Na požádání vám vystavíme potvrzení pro daňové účely;
- pomoci můžete také tím, že naši prosbu, nejlépe se svým osobním komentářem, předáte svým blízkým nebo známým, o kterých víte, že se rádi zapojí do dobrého díla (můžete použít přiložený leták).

Cílem této aktivity je nejen krásná křesťanská školka, ale také sounáležitost nás, farníků, a radost, že se podílíme na něčem prospěšném, co tu po nás zůstane... ☺

S nadějí v srdci žehná P. Jan Uhlíř

PS: Zároveň si vás všechny dovoluji pozvat na zahradní slavnost, která se bude konat ve čtvrtek 18. června od 16:00 na zahradě školky (v blízkosti kláštera sv. Voršily, vstup od kapličky směrem z ulice Československých legionářů). Začneme společnou mší svatou (v případě deště v klášterním kostele) a poté se rozloučíme s budoucími prvňáčky a přivítáme mezi sebou nové děti.

Rok Laudato si

Na první pastorační radě v novém složení zazněla poznámka, že bychom v aktivitách měli trochu polevit. Sám také zjišťuji, že nemám už tolik sil jako třeba před deseti lety. Přesto mi to nedá, abych nenapsal o následujícím podnětu a „neotestoval si“, zda mi ho vnukl Duch svatý, nebo je to pouze projev mého aktivismu. ☺

Svatý otec František vyhlásil 24. května letošek rokem *Laudato si* věnovaným ochraně přírody. Využil k tomu páté výročí vydání stejnojmenné ekologické a sociální encykliky. Téma je jistě důležité a aktuální. Konkrétními rozhodnutími, ke kterým nás chce Svätý otec vést, má být například neplýtvání jídlem, podpora místních zemědělců, sázení stromů, znovupoužívání starého oblečení...

Pokud někdo z vás bude vnímat, že ho Duch svatý vede k přemýšlení nad tím, jak uchopit témata této papežské encykliky v naší farnosti, ať se mi do 20. června přihlásí. Pokud se mi ozvete, rád svolám schůzku, abychom se mohli vzájemně obohatit svými představami a pohledy na danou problematiku a případně i posoudit konkrétní nápady uskutečnitelné v následujícím roce. Pokud by se jednalo o něco náročnějšího či zasahujícího celé farní společenství, předložili bychom ná-

vrh k posouzení zářijové pastorační radě.

P. Jan Uhlíř

Slavnost Těla a krve Páně

Letos budeme slavit Boží tělo v neděli 14. června v 9:00 v chrámu sv. Barbory. Po mši svaté bude následovat průvod s Nejsvětější svátostí. Tentokrát se však nebudeme zastavovat u čtyřech oltářů uvnitř, ale vyjdeme ven z chrámu, na střechu kaple Božího těla, kde se pomodlíme za naše město a budeme sobě i všem našim spoluobčanům vyprošovat Boží požehnání. Navážeme tak na požehnání Kutné Hoře, které bylo uděleno při neděli Vzkříšení, a plněji vyjádříme smysl samotného průvodu. Také si tím připomeneme původní zasvěcení chrámu sv. Barbory a jeho provázanost s kaplí Božího těla.

Na mši svatou a následný průvod jsou srdečně zvány zejména děti. Mohou si přinést košíčky a kvítka, kterými budou zdobit cestu našemu Pánu přítomnému v eucharistii. Rodiče ať své děti přihlásí u Terezy Šedivcové (tel.: 775 171 109, e-mail: clovik@centrum.cz), která jim podá bližší informace a domluví s nimi nácvik samotného průvodu. Kázání bude přizpůsobeno dětem.

Samotný průvod je viditelným svědectvím naší víry v přítomnost Krista v eucharistii i projevem služby modlitby za naše spoluobčany. Pokud můžete, zůstaňte prosím po mši svaté i na tuto část klanění se Kristu a modlitby za město.

P. Jan Uhlíř

Výtvarná soutěž zpestřila dobu karantény mnoha lidem

Před nedávnem jsme vás informovali o možnosti zapojit se do soutěžní výtvarné přehlídky *Bože, kdo je člověk, že na něj pamatuješ?* Inspirací k názvu nám byl Žalm 8. Celá akce kopírovala průběh karantény a celkem se v ní sešlo 232 prací různé kvality a široké škály témat. Soutěž trvala do 30. dubna.

Nejvzdálenější dílo dorazilo z Indie od George Kondothra (73 let), nejmladším účastníkem byla Lucinka Hanušová (2 roky 5 měsíců). Přišly také dva velmi zajímavé obrazy z koronavirem silně zasažené severní Itálie od Ivy Vaicové (70 let). Dorazily i příspěvky z Dánska, Bulharska nebo z USA. Zajímavá díla poslali klienti Domova pokojného stáří Naděje v Nedašově, kteří jsou zároveň nejstaršími účastníky (nad 80 let). Čas karantény trávil nad výtvarnou prací i děti z Azylového domu v Kyjově.

Hodnotící komise vybrala 37 nejzajímavějších děl, která budou vystavena v kostele Pražského Jezulátka. Rádi bychom vás tedy touto cestou pozvali na vernisáž, která proběhne 10. června od 19:00 v kostele Pražského Jezulátka v Karmelitské ulici v Praze 1. Zde budou udělena speciální ocenění v různých kategoriích a zároveň předány ceny. Výstava potrvá do 30. června. Všechny příspěvky do soutěže si můžete prohlédnout v online galerii na <https://ei.etf.cuni.cz/cz/unce/clovek>.

Jsme velmi rádi, že farnost Kutná Hora se rozhodla soutěž podpořit vstupenkami do chrámu sv. Barbory, které věnovala oceněným autorům. Jednu z nich získala mladá talentovaná malířka Sára Šebek (9 let), která vytvořila obraz Panny Marie pro zničený kostel Narození Panny Marie v Buškovících nedaleko Podbořan, kde sama žije. Díky sdružení Pro kostely, které o tento svatostánek pečuje, již kostel zvolna povstává z popela. Od loňska má novou střechu a nyní i krásný obraz. Další vstupenky posíláme do severní Itálie zmíněné paní Vaicové, které malování pomohlo překonat těžkou dobu přísné karantény. Z daru měla velkou radost a upřímně se těší, až bude moci navštívit unikátní chrám sv. Barbory.

za organizátory soutěže Daniela Brůhová 05

Akce pro děti na konci školního roku: jak to je s výukou náboženství a přípravou k prvnímu svatému přijímání

Epidemie koronaviru se letošní rok postarala o předčasné ukončení mnoha pastoračních aktivit. Některé z nich se již znovu rozeběhly, mnohé ale kvůli bezpečnostním opatřením musí počkat až na příští školní rok. Jedná se hlavně o výuku náboženství, která již obnovena nebude, neboť gymnázium zůstává v distančním režimu. Sejdeme se tedy alespoň na poslední hodinu v úterý 9. června v 16:00, tentokrátě výjimečně na arciděkanství. Poté společně vyrazíme na mši svatou do farního kostela, kde letošní výuku slavnostně zakončíme. Na děti kromě vysvědčení čeká i tradiční sladká odměna. A budeme doufat, že Pán dá, abychom se ve zdraví sešli zase po prázdninách. Výuka náboženství se bude konat tradičně v úterý od 16:00.

Příprava k prvnímu svatému přijímání bude také přesunuta na září. První setkání je naplánováno na neděli 30. srpna, kdy proběhne žehnání školních aktovek a představení dětí, které se na svaté přijímání připravují. Dále se budeme setkávat ve stejném čase jako před epidemií, tj. po nedělní mši svaté (zhruba od 10:15 do 11:00) na arciděkanství, tentokrát již každý týden. Samotná slavnost je naplánována na 4. října, na svátek sv. Františka.

Ale abychom neskončili jen tak, srdečně vás a vaše děti zveme na slavnost Těla a krve Páně, kterou letos oslavíme v neděli 14. června od 9:00 v chrámu sv. Barbory (podrobnosti viz na str. 5). Na této bohoslužbě si připomeneme, že jsme stále na cestě a na první svaté přijímání se moc těšíme. Na závěr proběhne slavnostní průvod, který zakončíme společnou modlitbou na střeše kaple Božího těla.

Patricie Koubská

Zprávy ze sedlecké farnosti

Románská perla, kostel sv. Jakuba v Jakubu, který od loňského jara procházel opravou, se v sobotu 20. června slavnostně otevře veřejnosti. V 10:30 zahájíme program bohoslužbou, kterou povede sedlecký farář P. Pavel Tobek. Po bohoslužbě P. Tobek pozve návštěvníky do původní sakristie, právě tam totiž vznikla malá expozice podle návrhu architektů Filipa Koska a Jana Řičného. Ve 12:00 se pak poprvé po několika staletích rozezná nově osazené zvony ve věži. V 17:00 bude celý program ukončen koncertem, při němž na varhanní pozitiv zahraje Viktor Darebný. Po celý den bude přímo v kostele promítáno časosběrné video o opravě zvonové stolice a bude také možné v menších skupinkách vystoupat do věže kostela. Vstupné je dobrovolné.

Od 21. června bude kostel návštěvníkům otevřen každý víkend a státní svátek od 10:00 do 16:00, a to až do konce října. Vstupné bylo stanoveno na 50 Kč, zlevněné na 30 Kč. Součástí prohlídky je expozice v sakristii a pro odvážné výstup do věže.

V rámci festivalu Kutnohorské léto chystá sedlecká farnost v tomto kostelíku dvě noční prohlídky s varhanním koncertem, a to 18. července a 15. srpna. Nočním Jakubem návštěvníky provede kostýmovaná zakladatelka kostela, paní Marie.

Práce na opravě kostela sv. Jakuba započaly v dubnu roku 2019. Cílem bylo zhotovit dle dobových analogií novou zvonovou stolici, opravit její původní rámové konstrukce, dále nahradit nevhodné přístupy do jednotlivých pater věže schodnicovými schodišti; to vše za použití původních tesařských postupů. Na přípravě a realizaci projektu se podílel mimo jiné Petr Růžička, kterého Kutnohorští znají i díky práci na zvonové stolici v kostele sv. Jakuba v Kutné Hoře. Správce památky se také, s ohledem na havarijní stav střešního pláště věže, rozhodl opatřit věž novou krytinou. V prostorách věže, přímo v původní sakristii, vznikla malá expozice, která má připomínat dlouhou historii kostela. Jejím hlavním exponátem je faksimile zakládací listiny a kopie olovené schránky, ve které byla velmi vzácná listina nalezena. Příští rok by farnost ráda pokračovala v opravě střešní krytiny nad hlavní lodí kostela.

Radka Krejčí 06

NOC KOSTELŮ

Učinil jsi měsíc k určování času... Přivádíš tmu,

NOC

*se snese... Slunce vychází
a člověk vyjde za svou prací.*

Srov. Ž 104,19-23

12.06.20

CHRÁM SV. BARBORY, KUTNÁ HORA

- 17:50 – 18:00 Hlas zvonů nad městem zní
18:00 – 18:45 Mše svatá na poděkování za Boží ochranu
19:00, 20:00 a 21:00 Krátké zamyšlení a modlitba P. Jana Uhlíře
19:00 – 22:00 Duchovní hudba zní chrámem sv. Barbory (Viktor Darebný – varhany, Jan Drahota – violoncello, Vojtěch Hylský – trubka, Jan Maria Hájek – zpěv)
19:00 – 22:00 Chrám otevřený k soukromé prohlídce a modlitbě

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO, KUTNÁ HORA

- 19:00 a 20:00 Koncert SARRAF (Projekt české houslistky Jitky Malczyk a bosenského zpěváka Predraga Duronjiče)
19:00 – 21:30 JOHÁNEK Z POMUKU (KAMENNÝ SYMBOL BAROKNÍ ČESKÉ KRAJINY (fotografická výstava sochařských památek světce)

KAPLE SV. VÁCLAVA, VLAŠSKÝ DVŮR, KUTNÁ HORA

- 18:00 – 21:00 Komentované prohlídky

KATEDRÁLA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE A SV. JANA KŘTITELE, SEDLEC

- 19:00 – 22:00 Chrám jako zpřítomnění božského (prostor k modlitbě a meditaci)

KOSTEL VŠECH SVATÝCH S KOSTNICÍ, SEDLEC

- 18:00 – 18:45 Obnova sedlecké kostnice (komentovaná prohlídka)
19:00 – 19:45 Obnova sedlecké kostnice (komentovaná prohlídka)
20:00 – 20:45 Obnova sedlecké kostnice (komentovaná prohlídka)

na prohlídky je nutná
rezervace:
rezervace.sedlec.info

KOSTEL ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ, KUTNÁ HORA

- 18:00 Slavnostní fanfáry
19:00 Zpívání v kostele
20:00 – 22:00 Ticho kostela promlouvá (prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, modlitbě)

BÝVALÁ SYNAGOGA VE SMÍŠKOVĚ ULICI č. p. 619, CČSH, KUTNÁ HORA

- 18:00 – 20:00 program v opakujících se 30minutových blocích:
Úvodní slovo farářky Lenky Palčovičové
Zpěv s varhanním doprovodem
Historie budovy bývalé synagogy, památník obětem holocaustu
Meditační posezení s hudbou

NOC KOSTELŮ

Učinil jsi měsíc k určování času... Přivádíš tmou,

NOC

*se snese... Slunce vychází
a člověk vyjde za svou prací.*

Šrov. Ž 104,19-23

12.06.20

KOSTEL SV. ONDŘEJE, CHLÍSTOVICE

- 18:00 Zvonění na zvon z dílny zvonáře Ptáčka
18:30 Komentovaná prohlídka interiéru kostela (Bohuslav Ryšánek)
19:30 – 21:00 Ticho kostela promlouvá (prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, modlitbě)

KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE, GRUNTA

- 17:00 – 18:00 Povídání o místě a zajímavostech regionu
18:00 – 19:00 Prohlídka kostela s komentářem
19:00 – 20:00 Kapela MISE (kutnohorská chválová kapela; zazní vlastní tvorba)
20:00 – 21:30 Večerní ztišení (prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, možnost zapálit svíčku)
21:30 Večerní modlitba za přichozí, obyvatele místa a okolních obcí

KOSTEL SV. JANA KŘTITELE, KLUKY

- 17:45 – 18:00 Ticho kostela promlouvá (prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, modlitbě)
18:00 – 18:10 Slavnostní zvonění starým zvonem
18:15 – 18:45 Komentovaná prohlídka kostela a povídání o sv. Janu Křtiteli
18:45 – 19:00 Komentovaná prohlídka věže a náhrobních kamenů
19:00 – 19:30 Komentovaná prohlídka kostela

V průběhu večera probíhají soutěže a zní písně v podání Lucie Snížkové

KOSTEL SV. VAVŘINCE, KAŇK

- 18:00 – 19:00 Vystoupení žáků ZUŠ Kutná Hora (z houslové třídy Lenky Drahotové)
19:00 – 20:00 Ticho kostela promlouvá (prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, modlitbě)

KOSTEL SV. VAVŘINCE, CÍRKVICE

- 18:00 – 20:00 Ticho kostela promlouvá (prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, modlitbě)

KOSTEL SV. BONIFÁCE, LOCHY

- 18:00 – 20:00 Z historie kostela a místa

KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE, STARKOČ

- 18:00 – 20:00 Ticho kostela promlouvá (prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, modlitbě)

KOSTEL SV. ŠTĚPÁNA, MALÍN

- 19:00 – 22:00 Ticho kostela promlouvá (prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, modlitbě)

Výstava v chrámu sv. Barbory

Během letní sezóny, od 15. června do 30. září, mohou návštěvníci v chrámu sv. Barbory zhlédnout výstavu *Pod ochranu tvou*. Tématem jsou nebeští patroni, ke kterým se po staletí utíkají obyvatelé Kutné Hory i celé naší země. K vidění bude kopie Staroboleslavského palladia, část křídla původního gotického oltáře s vyobrazením sv. Barbory a originál gotické Svatobarborské madony, která je s chrámem spojená od samotného položení základního kamene. Ta bude k vidění spolu s vzácnými šatičkami, které sochu zdobily v období baroka. Vzácné exponáty, které se po většinu roku skrývají v chrámovém depozičáři, budou umístěny v ochozových kaplích chrámu.

Tyto poklady jsme se rozhodli odkrýt právě pro současné složité dny, abychom oživilí vědomí, že i v těžkých obdobích máme kolem sebe přímluvce, které můžeme poprosit o pomoc v době nouze. Výstava pamatuje i na dětské návštěvníky, pro které budou připravené zajímavé úkoly. Určitě přijďte a pozvěte své příbuzné a známé, výstava je navíc pro všechny občany Kutné Hory zdarma.

-red-

Program oslavy svátku sv. Jakuba

sobota 25. července	
19:00	Varhanní koncert k oslavě svatého Jakuba
	hraje Pavel Svoboda, laureát Pražského jara
neděle 26. července	
09:00	Slavnostní poutní mše svatá v kostele sv. Jakuba
	celebruje P. Dmytro Romanovský
10:30 – 12:00	Občerstvení pod lípou
	jazz a dobroty z farní kuchyně
10:30 – 15:00	Otevřený kostel sv. Jakuba
12:00	Komentovaná prohlídka kostela
	provádí Karel Vopařil
12:00	Slavnostní zvonění zvonem Jakub Maria
12:00 – 13:15	Vodnická pohádka
	divadlo Koňmo
17:00	Nešpory v kostele sv. Jakuba
	večerní modlitba

Úklid kostela

Milí přátelé, farníci! Koronavirus a epidemie jsou snad ve své nejhorší podobě za námi, přísná opatření ustupují a začínáme se vracet ke společným bohoslužbám. Chtěla bych vás proto pozvat, abyste se opět zapojili do pravidelných úklidů kostela sv. Jakuba, dle rozpisu, jak jsme byli zvyklí a jak je k dispozici na stránkách farnosti. Při úklidu buďte, prosím, opatrní a dbejte na ochranu svého zdraví. Používejte, prosím, rukavice, roušky, desinfekci apod. ►

Kostel je hodně zatížen stavebními pracemi, a proto je nutné alespoň jednou za dva týdny provést obvyklý úklid: všechny plochy zamést, vyluxovat koberce a rohožky, utřít prach, a navíc nakonec přetřít horní plochu lavic desinfekčním přípravkem (desinfekce ve spreji je připravená v sakristii).

Jednou rukou je třeba stříkat přípravek a mokřým hadříkem v druhé ruce desinfekci ihned roztáhnout po ploše. Ta bude po ošetření vlhká, aby mohl přípravek působit. Po uschnutí je hotovo.

Pro informace o velkém úklidu před poutí, věnujte, prosím, pozornost ohláškám. Přeji vám krásné dny jara a zdraví.

Anička Hylská

Tábor Slunečního kmene a chaloupka Concordie

Tento rok se tábor Slunečního kmene koná v termínu 1. – 11. července v Chedrbí. Jedná se již o třicátý tábor Slunečního kmene. Sraz bude přímo na místě. Přihlášky přijímá do 25. června náčelník Cornstalk (Jiří Karela) na e-mailu jirakak@seznam.cz. Cornstalk také případně podá bližší informace, pokud by se chtěl zúčastnit někdo nový. Téma tábora bude tentokrát zveřejněno až během prvního táborového dne. Pokud máte rád přírodu a chceš poznat táborový život s partou věřících kluků, nepamenej poslat přihlášku.

Chaloupka družiny Concordie letos proběhne v týdnu 18. – 25. července na faře v Chotěborkách nedaleko Jaroměře. Podrobnější informace dorazí členkám družiny e-mailem. Přihlášky shromažďuje náčelnice Pocahontas (Terka Cinerová) do konce června na e-mailu cinerovaterezie@seznam.cz. Více o dění v Concordii najdete na webu concordia12.webnode.cz.

-red-

Příměstský farní tábor

Vážení rodiče, jak jste již dočetli v únorovém zpravodaji, na léto plánujeme příměstský farní tábor, stále ještě jsou volná místa. Letos se bude konat od 17. do 21. srpna, program bude probíhat na klášterní zahradě, v případě nepříznivého počasí uvnitř, v prostorách církevního gymnázia.

Tábor je určen pro školní děti od 6 do 11 let. Přihlášky najdete v únorovém zpravodaji. Vyplněné je směrujte do farní kanceláře v papírové podobě nebo na e-mail [Patricii Koubské \(patricie.koubska@khfarnost.cz\)](mailto:Patricii.Koubské@khfarnost.cz), tel.: 723 234 931.

-red-

Kutnohorské léto 2020

O letošních prázdninách se koná již 12. ročník Kutnohorského léta, celoprázdninového festivalu netradičních prohlídek a jiných zábavných vystoupení v Kutné Hoře a okolí.

Kutnohorská farnost v rámci festivalu již tradičně nabízí řadu nočních komentovaných prohlídek. Kvůli stavebním opravám v kostele sv. Jakuba se prohlídky budou konat pouze v chrámu sv. Barbory, zato dvakrát do týdne: ve středu a ve čtvrtek. Do festivalu se opět zapojí také krásný kostel v Gruntě, tentokrát se třemi nočními koncerty spojenými s prohlídkou kostela při svíčkách. Zajímavé povídání o historii i duchovním poslání chrámů doprovází hudba, která spolu s večerním časem vytváří jedinečnou atmosféru. Průvodce zavede účastníky také na místa, kam se běžný turista nedostane, k vidění jsou i poklady jinak ukryté.

Netradiční prohlídky jsou velmi oblíbené a hojně navštěvované. Vstupenky je možné si koupit od června v e-shopu na webu Kutnohorského léta (www.kutnohorskeleto.cz), v místních v infocentrech (u chrámu sv. Barbory, na Pa-lackého náměstí a v Sedlci) nebo bezprostředně před začátkem prohlídky (pokud jsou volná místa) v infocentru u chrámu sv. Barbory. Na všech výše uvedených místech lze také získat informace o dalších produkcích Kutnohorského léta. ►

Noční prohlídky chrámu sv. Barbory probíhají každou středu a čtvrtek od 1. července do 20. srpna, začínají ve 20:00 a trvají zhruba 2 hodiny. Základní vstupné je 190 Kč, snížené (studenti od 15 do 26 let) 120 Kč; děti do 15 let v doprovodu alespoň jedné platící osoby mají vstup zdarma.

Noční hudba a prohlídky v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě při svíčkách se budou konat 4. července ve 20:00, 8. srpna v 19:30 a 5. září v 19:00, trvat budou asi hodinu a půl. Dobrovolný příspěvek návštěvníků bude využit ve prospěch kostela. Kontaktní osobou pro tuto prohlídku je Lubomír Krátký (e-mail: krat.lub@seznam.cz).

-red-

Cykločundr pro děti od 10 do 13 let

Už mnohokrát jste ve zpravodaji touto dobou četli informaci o cykločundru. I letos na konec prázdnin zveme děvčata a chlapce ve věku 10 – 13 let, aby se s námi vydali na faru v Třebechovicích pod Orebem. Odtud se budeme vydávat každá den na krátké výlety. Kolem Třebechovic je totiž rovina (!) s krásnými lesy a cyklostezkami. V blízkosti jsou různé zajímavosti, které jsou, pro případ deště, dostupné i vlakem. Cílem cykločundru nebude tentokrát ujet co nejvíce kilometrů, ale položit základy pro nové mládežnické společenství, které se bude moci setkávat v následujícím školním roce.

Jako doprovod jsem (již tradičně) povolal Jiřího Kárníka st., který se rád ujme organizace i servisu kol. Společně se mnou trojici dospělých doplní Jiří Trunec, který si poradí snad se všemi (nejen) technickými problémy, které si dokážete představit. Starší mládežnickou podporu se zárukou legrace zajistí Jiří Kárník ml., Josefína Pazderová a Eliška Šustková.

Na cestu se vydáme v neděli 23. srpna po obědě, do Kutné Hory se vrátíme ve středu 26. srpna navečer. Kola i děti do Třebechovic dovezeme auty.

Pokud vás nabídka zaujala, přihlaste se nejpozději do 20. června u Jiřího Kárníka st. na e-mailu jiri.karnik@email.cz nebo telefonu 608 272 181).

Na nová dobrodružství se těší P. Jan Uhlíř

Jarní putování se sv. Jakubem se přesouvá na září

Pátý ročník poznávacího pochodu a cyklovýletu, který s řadou dalších subjektů pořádá Hlízovský unikátní spolek, se uskuteční v sobotu 5. září. Připraveno bude opět několik zajímavých tras a bohatý doprovodný program. Více informací najdete na webu hlizovskyspolek.cz.

-red-

Kurz Alfa

Letos začne kurz Alfa v naší farnosti ve čtvrtek 1. října a potrvá do 10. prosince. Kurz probíhá každý čtvrtek od 19:00 do 21:30. Je vhodný zejména pro „začátečníky“, kteří se chtějí více dozvědět o Bohu a křesťanské víře, ale také pro ty, kdo si chtějí vědomosti zopakovat a zkušenost s Bohem prohloubit.

Přestože letáčky s bližšími informacemi budou k dispozici koncem léta, už nyní můžete přemýšlet, zda to není výzva právě pro vás a koho ze svého okolí na kurz pozvete nebo doprovodíte. Všechny farníky prosíme o modlitbu za Alfu a za všechny, kdo se ho zúčastní.

Kontaktní osobou pro zájemce o kurz je Julie Němcová (tel.: 731 604 076, e-mail: julie.nemcova@khfarnost.cz).

-red-

Duchovní obnova pro seniory

Podzimní duchovní obnova pro seniory ve Slavoňově se letos uskuteční v termínu 11. – 13. října. Bližší informace budou v zářijovém zpravodaji.

-red

Obnova kostela sv. Jakuba: zprávy z terénu

Práce na opravě farního kostela se postupně přesouvají na jižní stěnu.

V průběhu dubna, ihned po Velikonocích, nebylo možné přehlédnout čilý stavení ruch v prostoru u Vlašského dvora. Firma Soletanche Česká republika, s. r. o., proměnila tamní parkoviště v živé staveniště. Po všech předchozích průzkumech a zajištěních bylo přistoupeno k podchycení základů tryskovou injektáží. V průběhu deseti dnů byl podzemní prostor pod sakristií z exteriéru „provrtán“ 49 zhruba desetimetrovými vrty, do kterých byla pod tlakem vháněna speciální směs. Trysky v podloží postupně prořezávaly zeminu a do vzniklých štěrbin tuto směs vstříkovaly. Po promísení se zemí postupně ztuhla, stala se únosnou, a podepřela tak tu část kostela, která se nakláněla a ve které dlouhodobě vznikaly statické poruchy. Při provádění tryskové injektáže probíhal podrobný monitoring geodetických posunů, které se podařilo udržet v povolených mezích. Měření budou probíhat po celou dobu opravy kostela i v následném období. Děkujeme všem, kdo na tuto náročnou část opravy provázeli svými myšlenkami a modlitbami.

Po dokončení injektáží se rozšířila stavba lešení na celé trojlodí a kostel se nám tak celý oblékl do bílého závoje.

Na severní straně kostela finišují výměny kamene a restaurátorské kamenické práce, jsou začištěována ostění oken, aby bylo možné osadit obnovené vitráže, které jsou postupně dováženy z restaurátorských ateliérů. K dnešnímu dni je vše připraveno na provedení nových omítek na severní lodi kostela. Po jejich dokončení a osazení vitráží bude lešení postupně demontováno a tato strana chrámu by se nám měla ukázat již v celé své obnovené kráse.

Práce se rozšířily i do severní věže, kde se provádějí jádrové vrty – prostupy pro elektroinstalaci. Započala zde stavba lešení a postupně budou prováděny restaurátorské kamenické práce v interiéru obou věží. Tyto práce budou doplněny statickým zajištěním věží ocelovými tahly.

Na severní straně kostela bylo přikročeno k restaurování zlatého kříže. Korpus křížefixu byl odvezen do pražského ateliéru, kde bude zrestaurován, nově pozlacen a vrácen na obnovený kříž.

Podstatnou součástí práce na obnově kostela jsou náročné administrativní a ekonomické úkony, které musíme v kanceláři připravit pro průběžné vyúčtování a přiložení k žádosti o proplacení investovaných prostředků. Tím chci poděkovat spolupracovníkům, kteří se starají o fakturaci a její správné zatřídění, zaúčtování, vyměření daní a proplácení prostředků z dotace. Tato práce není vidět, ale je velmi náročná a pro úspěch celé obnovy stěžejní. Děvčata z ekonomického oddělení a kolegyně v kanceláři technického úseku mají skutečně „práce jako na kostele“. Konkrétně bych chtěla vyjádřit dík Marii Kárníkové, Anně Zárubové a Šárce Schwarzové za jejich vytrvalou mravenčí práci, na kterou se můžeme spolehnout.

Soňa Krejčová

Farní knihovna

Tituly, které vám dnes představím, jsou staršího vydání, ale stále stojí za pozornost.

Knihu *Štěpán Trochta: svědek T* sestavil jeho salesiánský spolubratr P. Jaroslav Novosad, je doplněna vzpomínkami kardinálových sekretářů, archivními dokumenty a fotografiemi. V osobě Štěpána Trochty se spojovala valašská neústupnost s mimořádnou inteligencí a organizačními schopnostmi. Stal se spoluzakladatelem salesiánských ústavů na Moravě a později i v Praze – Kobylisích. Neúnavně kázal proti nacistickému režimu, a proto byl hned po Heydrichiádě zatčen a následně internován v Terezíně, Mauthausenu a Dachau. O nacistických táborech podal kardinál svědectví, ale o komunistických lágrech, které následovaly, už mluvil velice zřídká, snad i proto, že po zbytek života žil pod neustálým dohledem StB a nemohl nikomu důvěřovat. Měl mnoho známých mezi vysokými představiteli režimu, neú- ► 12

navně využíval svých početných vztahů, jazykových znalostí a přes salesiány měl spojení s celým světem. Byl prozíravý a trpělivý. To vše ho předurčovalo k jednání s komunistickým režimem, ale samozřejmě na to doplatil. Státní moc se ho snažila donutit ke spolupráci, nebo odstranit. Zatímco ostatní biskupové byli v domácí izolaci, Trochta byl v r. 1953 odsouzen k 25 letům vězení. Komunisté ho vláčeli po věznicích celé republiky a byl neustále vyšetřován. Příkladem hrůzného zacházení byl jeho podpis „slibu věrnosti republice“ v r. 1951, ke kterému byl dopraven v takovém stavu, že ani nevěděl, kde byl a co tam dělal. K narušování jeho psychiky totiž jeho věznitelé používali i chemické prostředky. Zemřel po hrubém útoku při návštěvě krajského církevního tajemníka v r. 1974. Při jeho pohřbu v Litoměřicích bylo město ze všech stran obklíčeno policejními hlídkami; laici se sem dostali pouze přes pole.

Další odvážnou osobností české církve byl hradecký diecézní biskup a pozdější arcibiskup Karel Otčenášek. Jeho osudy zachytil Bohumil Svoboda v knize *Víra je můj pevný hrad*. 13. dubna 2020 by se arcibiskup dožil 100 let. Tajné biskupské svěcení přijal Otčenášek v roce 1950 z rukou Mořice Píchy. Své funkce se ale mohl ujmout až o mnoho let později, naopak, nedlouho po vysvěcení ho čekala internace v Želivě, dále pak desetileté vězení. Po propuštění pracoval v mlékárně v Opočně. Až po intervenci Vatikanu směl nastoupit do pastorace v Trmicích. V r. 1968 byl krátce v Hradci biskupem. Následující rok však kardinál Trochta (zřejmě pod nátlakem) podepsal Otčenáškův návrat do Trmic. S nástupem svobody se biskup Karel vrátil do diecéze, kde jej čekala práce na obnově biskupství, hradecké jezuitské koleje a celé diecéze. Při tomto úkolu mu byla nápomocna celá řada laiků (např. i Jan Uhlíř, tatínek našeho pana faráře; jeho vzpomínky jsou v knize spolu s dalšími zaznamenány). Jan Pavel II. Otčenáškově za tuto činnost udělil osobní titul arcibiskupa. Karel Otčenášek zemřel v r. 2011 v 91 letech. Jeho vzpomínky se v knize prolínají se vzpomínkami jeho nejbližších spolupracovníků, bratří v kněžské službě i aktivních laiků. Někteří z vás řadu těchto lidí znáte a mnozí máte vzpomínky i na pana arcibiskupa, proto věřím, že vás tato kniha zaujme.

Aktuální seznam všech knih, které jsou v naší knihovně k dispozici, je dostupný na webových stránkách farnosti pod záložkou Knihovna. Knihy si můžete zapůjčit v pracovní době farní kanceláře nebo po nedělní dopolední mši svaté, případně je možné domluvit jiný termín na telefonu 602 842 013.

Milena Pfafirová

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání pastorační rady farnosti proběhlo 12. května. V úvodu členové zvolili ze svého středu místopředsedu (Marie Slavotínková), sekretáře (Přemysl Jiřík) a zástupce v ekonomické radě farnosti (Tomáš Hladík). Druhým bodem byla společná reflexe uplynulého období mimořádných protiepidemických opatření, pozitiva i negativa, která s sebou přinesla. Obzvlášť byla vyzdvížena služba akolytů a to, jakou roli v našem společenství sehrály pravidelné adorace Nejsvětější svátosti. Následoval report o „koronavirovém“ dění v charitě. Dále členové rady hovořili o slavení liturgie v nejbližších dnech i o přípravě velkých červnových slavností (Nejsvětější Trojice, Boží tělo) a Oslavy svátku sv. Jakuba. Některé důležité akce, které se kvůli epidemii neuskutečnily (křest katechumenů, Noc kostelů, první svaté přijímání dětí) proběhnou v náhradních termínech. Proběhla také diskuse o ekonomické stabilitě farnosti, která je v současnosti nejistá. Členové rady dále vyslechli podrobnosti o aktuálním dění ve školce a na gymnáziu. Závěry jednání pastorační rady se promítly téměř do všeho aktuálního dění v našem společenství, a podrobnosti se tedy dočtete v příslušných článcích v tomto vydání zpravodaje. Příští schůzka je stanovena na 9. června.

Aktuální dění ve školce: návrat do normálu

Mateřská škola byla od 16. března do konce dubna uzavřená. Během této doby jsme se snažili připravovat dětem různé aktivity na doma a těšilo nás, když nám rodiče posílali fotografie, jak děti plní úkoly nebo jak prožívají karanténu.

Školku jsme znovu otevřeli první týden v květnu. Protože ještě nefungovala školní jídelna, byl provoz školky omezen jen do půl druhé. S dětmi jsme hned po svačině odcházeli na zahradu. Zároveň jsme dodržovali přísnější hygienická a zdravotní opatření. Rodiče předávali děti u dveří, děti do šatny doprovázely paní učitelky. Bylo znát, že děti se již těšily na kamarády, hračky ve školce a zahrádku. Od 18. května jsme již provoz školky obnovili plně.

V polovině května také proběhlo přijímací řízení do školky. Tentokrát jsme přijímali 27 dětí, všechna místa jsme obsadili a tři děti jsme z kapacitních důvodů bohužel museli odmítnout.

Barbora Křivohlavá

Karanténa očima dětí

Děti jsme se ptali, co dělaly, když byla školka byla zavřená, na co se nejvíce těšily do školky a jestli je první dny po návratu něco překvapilo. Toto jsou jejich odpovědi.

Kryštof: „Hráli jsme si a houpali jsme se na novém provazu, ale já na starém, protože ten je na Johanku moc vysoko. Těšil jsem se na školku, že si budu hrát s legem. Překvapilo mě, že tady bylo málo dětí.“

Johanka: „Máme dole matrace, abychom při houpání nespádli na naši tvrdou zem. Taky jsem hrála zmrzlinovou hru. Ale opravdu, nekecáme, vid'! Na výletě jsme byli u babičky a hráli jsme skřetí hru (desková hra). Těšila jsem se na školku, že si budu hrát, nejvíc na lego.“

Tonda: „Byli jsme doma a někdy jsme chodili ke kamarádům nebo oni k nám, hráli jsme si s nimi. Nejvíc jsem se těšil na hračky. První den ve školce byl dobrý.“

Andělka: „Byla jsem doma a koukala jsem se na pohádky. Nejvíc jsem se těšila na hračky, hlavně na molitanku.“

Vašek: „Hráli jsme si a taky jsme večereli. Ve školce jsem se nejvíc těšil na hračky.“

Klárka: „My jsme byli u babiček a já jsem udělala jedno přáníčko. Do školky jsem se těšila na kamarády a na lego.“

Evička: „Jezdili jsme na kole k Bezhlavému Jánovi, já mám totiž nové kolo.“

Anežka: „Pouštěli jsme si pohádku, pak jsme se najedli, pak jsme si vybarvili maminu a pak už nic. Do školky jsem se těšila na vybarvování a na hraní s kamarády. Překvapilo mě, že jsme měli ve školce nové pastelky.“

Belínka: „Já jsem si hrála s kocourkama a u babičky s koťátkama. Do školky jsem se těšila, ale ještě víc se těším do školy.“

Meshach: „My jsme byli doma a učili jsme se Bibli a kvůli koronaviru jsme nemohli do kostela, tak jsme se setkali na skypu.“

Mirínka: „Hrála jsem si s hračkama, s panenkami a s nádobíčkem.“

Tomášek: „Byl jsem doma a hrál jsem si s autama. Do školky jsem se těšil, nejvíc na kamarády.“

Anežka: „My jsme jeli na Čerínek s kamarádama na chatu. Tam jsme si hráli a žijí tam skřítci, kteří nám připravili bojovky. A po cestě jsou všude úkoly a na konci je poklad. Těšila jsem se do školky, hlavně na paní učitelky. Překvapilo mě, že první den byl bez obídku.“

Kubík: „Hrál jsem si s legem. Chodili jsme na výlety na Kaňk a tam jsme si hráli ▶

na prolejšačkách. Do školky jsem se těšil, hlavně na lego, a že si ve školce budu malovat a hrát.“

Kubiček: „Nic jsem nedělal. Do školky jsem se těšil, nejvíc na tebe.“

Dominik: „Hrál jsem si doma s hračkama jenom s Jéňou. Těšil jsem se do školky, nejvíc na hračky, hlavně na koleje.“

Anežka: „Když jsem byla doma s maminkou, chystala jsem se do školky, oblečení. Těšila jsem se do školky na hraní.“

Barbora Křivohlavá

Nabídka práce v Církevní mateřské škole sv. Jakuba

V září 2020 plánujeme otevření druhé třídy mateřské školy. Do našeho týmu potřebujeme kuchařku/kuchaře na plný úvazek. Náplní práce je příprava svačín a výdej jídla. Dále hledáme kolegu nebo kolegyni pro zajištění úklidu, jedná se o práci na částečný úvazek.

Pro bližší informace kontaktujte Mgr. Barboru Křivohlavou, ředitelku mateřské školy, na telefonu 728 569 742.

-red-

Pozvánka na besedu

Vše, co jste chtěli vědět o dětech, ale báli jste se zeptat: zveme vás na další besedu pro rodiče v Církevní mateřské škole sv. Jakuba.

Které naše rodičovské zásahy dítěti prospívají a čím mu v dobré víře ve výsledku uděláme problém? Jak se zachovat, když nás dítě „testuje“? To vše a mnoho dalšího se dozvíte na přednášce uznávaného odborníka, PaedDr. Zdenka Martínka, pedagoga, dětského psychologa a etopeda, jehož rada ve stručnosti zní následovně: Dítě by mělo od raného věku prožívat laskavou dominanci. „Já tě mám rád, dávám ti najevo svou lásku, ale jsou určité mantinely, které nepřestoupíš. Pokud je překročíš, ponešš přirozené následky.“

Zdeněk Martínek pracuje v pedagogicko-psychologické poradně v Pelhřimově, specializuje se především na problémové chování u dětí a rovněž na šikanu ve školách. Na pedagogické fakultě Univerzity Karlovy vystudoval speciální pedagogiku, při svém studiu se zaměřoval především na psychopedii a etopedii. Je autorem několika publikací, nejzásadnější je patrně *Agresivita a kriminalita školní mládeže*.

Jste srdečně zváni na přednášku besedu s tímto odborníkem, která se bude konat ve středu 17. června od 16:30 v Církevní mateřské škole sv. Jakuba.

Barbora Křivohlavá

CÍRKEVNÍ GYMNÁZIUM V KUTNÉ HOŘE

Od psaní posledního příspěvku by se bývalo do poloviny května v gymnáziu odehrálo mnoho věcí. Po jarních prázdninách by se studenti vrátili do školy a začalo by běžné vyučování. Studenti by absolvovali také různé exkurze, zúčastnili by se, nejspíš s úspěchem, mnohých olympiád a soutěží, naplňovali bychom memoranda související s projektem nových učeben fyziky a chemie. Slavili bychom několik mší svatých. Uchazeči o studium by měli za sebou ve dvou termínech přijímací zkoušky, většina z nich by již byla rozhodnuta, kam nastoupí, a my bychom měli jejich zápisové lístky. Maturanti by již byli po písemných státních zkouškách, a to jak po písemkách, tak i didaktických testech. A právě v těchto dnech by skládali maturity ústní. Také rodiče by měli v dubnu v rámci třídních schůzek možnost navštívit školu, pohovořit s učiteli a popat se na své potomky.

Nic z toho však nenastalo. Usedli jsme k počítačům a začali učit online. To byla jediná možnost, jak se se studenty alespoň uvidět. Podobně tak s učiteli, se kterými jsme v kontaktu každý týden právě prostřednictvím videokonferencí. A zároveň ►

jsme sledovali vývoj situace – pravidla, směrnice, metodiku a různá doporučení, kterými nás zásobovalo ministerstvo. Tento čas nejistoty alespoň částečně ukončila jednoznačná informace o konání maturit a přijímacích zkoušek – obojí trochu pozměněné, ale obojí bude. Vše je naplánováno na červen.

Nezbývá nám než popřát uchazečům o studium a maturantům hodně klidu a úspěchů u zkoušek. Budeme věřit, že zákeřný virus je na ústupu a že se brzy znovu neobjeví v plné své síle. Budeme doufat, že brzy odložíme roušky, usmějeme se na sebe, podáme si ruku a začneme normálně fungovat.

Stanislava Lisková

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA V DOBĚ KORONAVIROVÉ

Charitáci a dobrovolníci jedou i teď na plný plyn. Všech deset charitních středisek šlape dál do pedálů a stará se nejen o svoje klienty. „Všichni zaměstnanci zvládají složitou situaci podle svých schopností a daných možností v duchu charitního hesla: každý člověk je pro nás důležitý,“ říká ředitel charity Robert Otruba. „Zaměstnanci kutnohorské charity jsou zvyklí reagovat na změny a konkrétní potřeby pružně a prakticky. Jsem jim i dobrovolníkům vděčný a jsem na ně hrdý,“ doplňuje. V tuto chvíli plánujeme postupné změny a uvolňování omezení provozu dalších našich služeb. Pečovatelská služba a středisko Atrium, které pečuje o lidi bez domova, byly po celou dobu v plném provozu.

Mnohá města služby pro lidi bez domova zavřela. Nízkoprahové denní centrum a noclehárna při středisku Atrium poskytovala v době koronavirové pro kutnohorské bezdomovce za přísných hygienických podmínek službu dvacet čtyři hodin denně sedm dní v týdnu. Slávka Kunášková, vedoucí střediska, bezdomovce chválí: „Dodržovali nastavený režim, pomáhali při úklidu, sledovali televizi nebo zkoušeli různé drobné ruční práce.“

V Trebišovské ulici se také staráme o charitní šatník, do kterého jsme s ohledem na situaci nemohli přijímat ošacení. Nyní je služba opět otevřena, ale ošacení přijímáme v omezeném množství. Rádi bychom také informovali o tom, že sama charita obhospodařuje pouze tři kontejnery v blízkosti Trebišovské ulice. Svoz ostatních kontejnerů po městě má na starosti jiná firma.

Charitní pečovatelská služba zajišťuje službu seniorům ve všední dny i o víkendech. „Od počátečního šití roušek, shánění desinfekce a rukavic jsme se přesunuli k obstarávání léků pro naše klienty, protože jim pomalu, ale jistě docházejí,“ říká Miroslava Tomášková, vedoucí charitní pečovatelské služby a dodává, že také pravidelně komunikují s ošetřujícími lékaři, kteří jsou v těchto dnech velice vstřícní. Někdy je trochu potíž s rouškami: Seniori jsou nešťastní, protože špatně slyší a dožadují se, aby si pracovnice roušky sundaly, aby jim lépe rozuměli.

Seniorům a zdravotně postiženým se věnuje také centrum Přístav. „Fungujeme v terénu, vyzvedáváme léky a zajišťujeme nákupy,“ říká Markéta Machanová, vedoucí centra, a dodává, že větší objemy nákupů zajišťovali v době před velikonočními svátky. Kromě průběžného šití roušek a nově i dodávek do městského rouškoma tu připravili zaměstnanci centra pro své klienty tvořivé a vzdělávací balíčky, které jim doručovali přímo domů: „Snažili jsme se ulehčit našim klientům situaci, kdy nevycházeli ze svých domovů z obav z oslabené imunity.“

Občanská poradna při středisku Racek funguje v této době pouze pro objednané klienty a snaží se vyřizovat dotazy telefonicky nebo mailem. Podle vedoucí poradny Petry Zítové je již teď zřejmé, že navzdory všem opatřením, o kterých mluví naši státní představitelé, můžeme očekávat v poradně velký nápor nových zájemců o službu. Snížení nebo výpadek příjmů dostane mnoho lidí do nouzových situací. ►

„Už teď se nám zvýšil počet lidí, kterým byla poskytnuta potravinová pomoc, a další potřební ještě přijdou“, říká Petra Zítová.

Středisko Na Sioně poskytuje službu rané péče distančně. Ve spolupráci s Asociací rané péče, krajem a MPSV se snaží komunikovat a sdílet zkušenosti i metodiky této formy poskytování péče klientům. „Pokud je třeba, také občas něco dovezeme, zajistíme roušky nebo nákupy. V Rané péči kromě telefonátů a mailů zkoušíme nové formy komunikace s rodinami. V rámci sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi již proběhlo několik videokonzultací se skupinkou i jednotlivci, školními dětmi nebo rodičovskou skupinou,“ uvádí vedoucí střediska Markéta Siegllová.

Každé pondělí a středu od 13 do 15 hodin vysílá živě z Facebooku kutnohorský klub Kotva. „Zajímali jsme se, jak se daří naší mládeži, jak zvládá toto těžké období,“ říká Petr Seidl, vedoucí Centra Maják, a pokračuje: „proto jsme zahájili poskytování sociálních služeb on-line.“

Od začátku nouzového stavu se všichni charitní pracovníci snaží pomáhat tam, kde je to nejvíce potřeba. Dobrovolnické centrum se stalo jakýmsi hlavním motorem a koordinátorem ochoty lidí k šití roušek a zajišťování nákupů, rozvozu desinfekce i potřebného materiálu. Kutnohorskými dobrovolníky bylo našito 5000 kusů roušek a čáslavskými dobrovolníky 500 kusů roušek. Paralelně šilo i několik středisek v charitě. Zaměstnanci našili dalších 3600 kusů. Šilo se na Přístavu, v Atriu i v čáslavských centrech Kopretina a Domek. V Majáku pomáhali se stříháním a žehlením látek. Charitní zaměstnanci pomáhali dobrovolnickému centru po celou dobu nouzového stavu s nákupy pro seniory a rozvozem materiálu na šití roušek. V charitě jsme našili celkem 9100 kusů a rozvezli do mnoha organizací kutnohorského a čáslavského regionu (Domov seniorů Uhlířské Janovice, Domov Barbora, kutnohorská a čáslavská nemocnice, ordinace praktických lékařů, městská policie, prodavačky v supermarketech a další).

Počet dobrovolníků z řad jednotlivců i organizací za celé toto nelehké období přesáhl několik desítek. „Jsme vděční všem, kdo nabídli svoji pomoc. Děkujeme všem, kdo šili, stříhali, žehlili, distribuovali, i těm, kteří darovali materiál na výrobu. Děkujeme i těm, kteří se nabídli a my jejich služby nemohli využít,“ říká vedoucí Dobrovolnického centra Jindřiška Vinická.

kolektiv zaměstnanců oblastní charity

VZPOMÍNKY KAMARÁDŮ POUTNÍKŮ NA HONZU POŠŤÁKA POSPÍŠILA

Není lehké vzpomínat a vědět, že nic nového, žádná další společná minulost již nebude. S Honzou jsem se poprvé setkal v polském Krzeszówě, kam jsem se vypravil začít pouť přes celou Evropu do Santiaga de Compostela. Honza byl ten, který mi velmi srdečně odepsal na můj nesmělý dotaz, mohl-li bych jít kousek cesty s ním. Nikdy před tím jsem ho neviděl, ale když jsme se na nádvoří kláštera v Krzeszówě setkali, bylo to, jako by mě znal celý život. A taky z mého života už neodešel. Přes velmi krátký čas – vždyť co je to pět let –, co jsme se znali, mi vždy připadalo, že se s Honzou známe celá dlouhá léta. Na cestě do Salzburgu, kterou jsem s ním celou absolvoval, jsme měli velmi mnoho příležitostí povídat si, sdílet dojmy i se svěřovat. Honza byl duše otevřená každému člověku, bez ohledu na to, jestli ho znal, nebo ne. Mnohokrát během cesty jsem se přesvědčil o jeho úžasném daru naslouchat. Zaujatě sledoval vyprávění často úplně neznámých lidí, jejich důvěru dokázal posílit svým laskavým pohledem a úsměvem, který k němu patřil. Dokázal poradit v životních problémech a peripetiích především prostřednictvím své smířlivosti. Obdivoval jsem jeho schopnost, nenechat se vtáhnout do cizích sporů a přesto, že nikdy do ►

ničeho přímo nezasahoval, dokázal být arbitrem mnoha situací nebo příběhů. Já nevím, někdy se tomu říká charisma, někdy moudrost, měl to zkrátka v sobě. Víím, že jeho víra byla pro něj obrovskou oporou. Neumím si představit, kolik utrpení musel za svůj život prožít při překonávání choroby, která ho nakonec donutila odejít na věčnost. A obdivuji ho právě proto, s jakým nadhledem všechny svoje trable prezentoval. Zrovna tak je mi líto, že se jeho život toho mého vlastně pouze dotknul. Žiju příliš daleko, ale stejně mi připadá, že mi odešel ten nejlepší přítel. Mám před sebou jeho tvář a především oči. Laskavé, modré a rozesmáté, v rámečku vrásek od smíchu a utrpení. Pokud mi Pán dopřeje ještě několik kilometrů a několik dní strávit putováním, bude Honza určitě se mnou. A až do té svojí Compostely nakonec dorazím, snad se ještě setkáme. Pevně v to věřím. Díky, Honzo.

Pavel Štrobl, Teplice

Jsem vděčný, že jsem měl možnost s Honzíkem absolvovat alespoň několik dní společné poutě z Hosína do Vyššího Brodu. Honzíkův neuvěřitelný životní optimismus a zápal pro společnou věc, jeho snaha tu být pro všechny, a to vše bez ohledu na vlastní bolest a utrpení, které musel zažívat, ve mě zanechalo hluboký dojem a vděčnost. Vděčnost za to, že jsem mohl ve společnosti tohoto skvělého člověka pobývat a čerpat do svého života energii, kterou svým srdcem a otevřenou náručí všem nabízel. Děkuji za vše, Honzíku. Víím, že ať půjdu kamkoliv, půjdeš vždy se mnou.

Josef Nuhlíček, Kutná Hora

Na Honzu nelze zapomenout, ale nejradši bych byla, kdybychom si zase mohli spolu popovídat cestou lesy a loukami, radovat se z větru, sluníčka i deště a kdybych se mohla koukat, jak se slastně cachtá v kdejaké řece, říčce, která nám přišla do cesty. Radoval se ze všeho. A nejvíc z lidí kolem sebe. Honzík byl sympaťák. Seznámila

jsem se s ním v létě roku 2016, kdy začala tradice kutnohorských svatojakubských cest. Od první chvíle působil nesmírně otevřeně, nezáludně, velkoryse a dobromyslně. Přitom se choval tak prostě a srdečně. Jsem Honzovi velmi vděčná za to, že založil tradici kutnohorských svatojakubských cest a že jsem se jich mohla i přes svůj věk a z toho vyplývající potíže (nemůžu už skákat jako jelen) účastnit. Byly to krásné chvíle ve společenství nejen Honzy, ale i mnoha laskavých spolupoutníků, a duchovní posila na několik dalších měsíců v roce, a asi napo-

řád. Jsem česká sestra, ale katolíci mě přijali neuvěřitelně krásně. Radši přestanu psát, je mi z toho pořád smutno, že Honza už s námi nebude.

Jindra Votrubová, Sedlčany

S nápadem svatojakubských poutí po Čechách přišel Honza, protože chtěl svým kamarádům, ale i neznámým lidem, nabídnout radost a zážitky z pěších poutí, nabídnout druhým něco navíc, duchovní pouť. Co sám zažil na poutích do Santiaga a do Říma, chtěl dát druhým. Nakazil nás poutěmi, a to v nás už zůstane. Honza se uměl radovat ze života, z drobností, které jiní přehlédnou, z každého setkání, z každého rozhovoru, z každého úsměvu. Měl rád lidi. Na každém viděl to lepší, o chy- ►

bách nemluvil. Každý nápad hned uskutečnil, ať už to bylo při plánování poutí a shánění noclehů, nebo na trase samotné. Něco ho zaujalo mimo trasu, neváhal, a už tam šel. Na výzvy slyšel. Tak to bylo i s jeho duchovní cestou. Vyslyšel pozvání Boha, aby se vydal na Cestu, svou životní cestu. Uměl o své cestě, kterou doprovázela vážná nemoc, poutavě a lidsky vyprávět, uměl svým vyprávěním nadchnout. Nestěžoval si a bral vše s humorem a úsměvem. Právě Pošťákův úsměv byl nakažlivý a nezapomenutelný, zůstane v mých vzpomínkách navždy. Náš společný kamarád Petr vyjádřil jeho putování jednou krásnou větou: Honza dělal vše celým svým srdcem a celou svou duší.

Robert Otruba, Kutná Hora

SVĚDECTVÍ ZE SVATODUŠNÍ VIGILIE

Jmenuji se Helena F. a v sobotu jsem přijala svátost biřmování. Svatodušní vigilie byla překrásná. Když jsem stála v našem kostele, kolem mě krása a hudba, a poslouchala jsem slova o Boží lásce, říkala jsem si, čím jsem si to zasloužila? Odpověď známe. Děkuji všem za podporu.

Helena

Jen těžko se dají slovy vyjádřit mé pocity ze sobotního večera, kdy jsem přijala svátost biřmování a první svatě přijímání. A tak mě teď napadá jen to, že když jsem si s manželem druhý den o této slavnosti povídala a navzájem jsme si sdělovali své dojmy, tak mu mimo jiné říkám: „Mrzí mě, že neumím taky tak krásně zpívat jako ostatní,“ a manžel mi na to odpověděl: „každý nemůže umět všechno, ty sice neumíš zpívat, ale umíš hezky tancovat“. No, to je od manžela sice hezké, že si to o mně myslí, protože já se nepovažuji za dobrou tanečnici, ale co mi to je platné, když se v kostele netančí, pomyslela jsem si. A pak mi to došlo. I když se v kostele netančí a já neumím zpívat, mé srdce ten večer tančilo a zpívalo z plných plic. Byla to velká radost – Bohu díky.

Tereza

Moje prožívání přijetí svátostí souvisí s celou přípravou a následným odkladem, který nastal po 11. dubnu. V tu chvíli jsem si myslel, že takový stav je napínáním struny, kterou více napínat nelze. Avšak někdy stačí jeden člověk, jedna myšlenka, impuls, snad vnuknutí, a věci se ocitají kvalitativně jinde. Měl jsem to štěstí, spíše dar, a cítil jsem se pak lépe připraven.

Očekával jsem, jak emotivně budu věci vnímat, ale mohu mluvit více o soustředěnosti, snad proto, že jsem měl v závěru úkol spočívající ve čtení přímluv. Emoce přišly až při nedělní mši, také po ní, a nijak mě nešetřily... to se popsat nedá. Co se přibližně popsat dá, je přemýšlení o tom, co je pro mě nejdůležitější, abych mohl ke svátostem vůbec přijít. Těch věcí je mnoho, zdůrazním dvě. První je poznání, že Bůh nekrouží podle mých potřeb, ale kroužit mám já kolem něj. Musím se tedy zbavit pyšné myšlenky, že jsem se sám zasloužil, a potom mohu poznat nekonečnou Boží milost. Druhá spočívá v pochopení faktu, že člověkem pohne nejvíc poznání Boží lásky. Nic není tak účinné, jako zažitá láska, mám nyní na mysli spíše tu, kterou nám Bůh zprostředkovává přes ty správné lidi. A té se vám v kutnohorské farnosti dostane vrchovatě. Jen ten, kdo tuto lásku zažívá a přijímá, je schopen ji dávat dál...

Před vigilii jsem prožil neklidnou a bolestnou dobu, sny plné podivných útržků. Ze soboty na neděli jsem vnímal jen bílou plochu, spal jsem krásně.

Nyní bych se měl vrátit do své domovské farnosti Čáslav, ale ztrátu kontaktu s kutnohorskou farností bych nesl moc bolestně. Je mi s vámi dobře, snad zvládnu obojí. Pokoj vám.

Milan Lehečka 19

Tereza Veisserová je mladá lékařka z Kutné Hory, působí se svým tatínkem v obvodní praxi v Uhlířských Janovicích. Mnozí z farníků ji znají ještě pod dívčím jménem Grenarová. Zeptali jsme se jí na koronavirovou krizi, ale také na řadu jiných témat.

Jak prožíváš současnou situaci, život ve stínu epidemie? Jak se na celou věc díváš jako lékařka a jak se tě dotýká osobně?

Je to naprosto nová a neobvyklá situace pro každého z nás. Postupně se v ní učíme žít a nějak smysluplně fungovat. Nicméně o viru toho stále hodně nevíme, takže obezřetnost je jistě nadále na místě. Zpočátku mohla všechna ta opatření působit přehnaně, ale věřím, že měla svá opodstatnění. Myslím si, že jsme si vedli celkem slušně, hlavně mě těší vlna solidarity, která se tu objevila, když byl kritický nedostatek ochranných pomůcek. Mladí pomáhali starým, ukázalo se, jak jsou Češi krásně vynalézaví...

Osobně mi chyběl přímý lidský kontakt. Dnešní komunikační možnosti jsou neuvěřitelné, ale posezení s přáteli u kávy či piva je nenahraditelné. Omezený kontakt s babičkami a dědečky byl taky těžký. Hezky se ukázalo, jak je setkání tváří v tvář důležité a nezastupitelné.

S jakými se setkáváš postoji ve svém okolí a který je podle tebe rozumný? Co si myslíš, že bychom si měli jako společnost z celého vývoje vzít?

Většinou to všichni berou s rozumem, danou situaci přijali jako fakt a respektují ji. Samozřejmě se najdou tací, kdo celou krizi bagatelizují a celá jim přijde tak trochu na hlavu, ale možná kdyby se jich to dotklo osobně, přímo ohrozilo je samotné nebo někoho blízkého, tak by mluvili jinak. A pak tu máme druhý extrém, kdy nás přehnaný strach paralyzuje. Strach je na místě, ale s mírou.

Žijeme v uspěchané době, myslíme si, že všechno víme, všechno můžeme, že nám to tady tak trochu patří. A najednou přijde rána v podobně virové pandemie a ono se ukáže, že jsme zranitelní, že nejsme všemocní. Z toho celého zvláštního období bych si určitě vzala to, že jsme tady tak trochu na návštěvě, a na návštěvě bychom se měli chovat slušně: být k sobě slušní a tolerantní, ke všemu přistupovat s pokorou a nebrat vše jako samozřejmost.

Kdo pro tebe byl nebo je důležitý na cestě víry? Jak ti víra pomáhá ve tvém povolání?

V první řadě to byli moji rodiče, kteří zaselí první semínka. Dále jistě babičky a nemůžu opomenout P. Müllera a mou kmotřičku Jarušku Truhlářovou. Celý tento tým mě od mala formoval ► 20

a pomáhal mi vytvářet si určité hodnoty.

Myslím si, že lékař bez víry to ve svém povolání musí mít poněkud obtížnější, než ti, co víru mají. Často se v praxi setkáte s velmi těžkými a bolestnými případy, kdy jste na danou situaci prostě krátkí, ale když člověk věří v něco víc než jenom v medicínský um, dá se se spoustou věcí daleko lépe vyrovnat a žít.

Zmínila jsi Jarušku Truhlářovou a P. Viléma Müllera. Jaké vzpomínky, myšlenky, povzbuzení ti po nich zůstaly?

Byli pro mě jako třetí dědeček a babička. Byly to nesmírně srdečné a jedinečné bytosti. P. Müller zemřel, když mi bylo asi dvanáct let, takže až zpětně si uvědomuji, jaké jsem měla štěstí, že jsem ho mohla poznat. Byl to člověk, který měl pro každého pochopení, všem ochotně a rád pomáhal, a i přesto, že to za minulého režimu neměl jednoduché, nebyla v něm ani trocha zášti. A Jaruška to samé. Oba věřili v to dobré v nás, a to i přes nespočet našich nedostatků. Vzpomínka na ně mě vždy zahřeje u srdce.

Ve kterém kostele se cítíš nejlépe? Dokážeš říct proč?

To je poměrně těžká otázka. Když vezmu v potaz tři kostely v Kutné Hoře, kde se konají pravidelné mše, tak chrám svaté Barbory je nádherný architektonický skvost, neuvěřitelně vzdušný a prosvětlený prostor, brzké ranní mše jsou zde nevšedním prožitkem a hlavně, mám pro něj slabost, protože jsem zde měla svatbu. Kostel svatého Jakuba je farní kostel a má taky své nepopsatelné kouzlo. Nicméně kostel, ke kterému mám nejbližší (a to doslova ☺), je kostel Panny Marie na Náměti. Večerní mše jsou zde většinou komornější a mám zde pocit většího propojení s Bohem,

neumím to přesně popsat, zkrátka ten kostel má své genium loci.

Tvůj Honza je z evangelické rodiny. Jak se vám daří žít ekumenické manželství?

Přesněji, Honzova maminka je evangelička a otec je katolík, nicméně pevnou ruku stran víry v rodině drží maminka.

Po pravdě řečeno, zatím mezi námi nenastal žádný problém a pevně doufám, že ani nenastane. Oba máme nastavené hodnoty, dle mého, správným směrem, a to je pro mě důležité. Bohoslužby navštěvujeme většinou společně, a to jak katolické, tak evangelické.

Ráda cestuješ. Co ti poznávání různých koutů světa dává?

Cestování je dar, který je potřeba využít. Cestovatelské zážitky jsou jedinečné, často nepřenosné a vzpomínky vám už nikdo nevezme, a to je na tom to kouzelné. Je dobré poznat různé kouty světa, vidět, jak se žije jinde, a uvědomit si, že ve výsledku se máme dobře. Je to trochu klišé, ale většinou když se odněkud vrátím, silně si uvědomím, že všude dobře, doma nejlíp.

Jaké poselství bys předala nemocným lidem? A co bys vzkázala mladým, kteří uvažují o studiu medicíny?

Každé utrpení má nějaký smysl, který pochopíme mnohdy až s odstupem.

A budoucím medicím a medikům bych vzkázala, ať si volbu studia dobře rozmyslí. Je to velmi náročné a obsáhlé studium na jedné straně, zároveň krásné a smysluplné povolání na straně druhé. Hlavně to chce držet nervy na uzdě a úplně se z toho nezbláznit. Dát studiu, co jde, a věřit, že to dobře dopadne. Nicméně dokud to člověk nezažije na vlastní kůži, tak to nepochopí.

JOZUE, SYN NÚNŮV? (FEJETON)

Jozue dobyl Jericho – natolik originálním způsobem, že jeho příběh známe všichni. A známe jej už od dětství, protože to byla velice fotogenická událost, takže ilustraci troubících mužů a padajících hradeb obsahuje každá pořádná obrázková Bible pro nejmenší.

Čím jsem starší, tím zajímavější mi ten příběh přijde. Všichni víme, že žádná zeď nespadne, když se na ni zakřičí. A to ani v případě, že na ni předtím sedmkrát zatroubíte z beraního rohu.

Zvuk dokáže někdy, pravda, překvapivé věci. Jednu z nich popisuje třeba David Attenborough v knize *Soukromý život rostlin*: V Africe roste růžový druh hořce, který umí opylit jen jediný druh včelky drvodělky. Přilétne ke kvetoucímu hořci a zpomalí mávání křídlů, čímž vydává tón o trochu nižší (bzučí níž) než obvykle – přibližně střední C. Tím rozechvěje dlouhý tlustý prašník hořce (dojde k rezonanci), takže se z něj začne uvolňovat pyl. Jiným způsobem tento pyl není možné získat.

To ano, a bylo by možné uvést i jiné zajímavé případy, co může být způsobeno zvukem. Skleničku na víno je možné rozbít (pře-rozechvět), když budete hodně hlasitě zpívat (spíš ječet) ten tón, na kterém má sama tendenci znít. Městské hradby ale zvukem zbořit nelze. Ten příběh sděluje něco jiného, než co říká. Jak s oblibou píše Agatha Christie: Něco... bylo... jinak.

A v samotné Bibli se na to na mnohých místech upozorňuje. Například hned další město, které synové Izraele dobyli, bylo Aj. – *Aj!* To lze přeložit jako *Postůj!*, nebo dokonce *Hleďme!*, většinou to ale není potřeba překládat, protože Aj stačí. Nebo jinde se úplně na rovinu píše: Ten, kdo se umí ovládat, je lepší než dobyvatel měst.

Mezi mnoha interpretacemi mi jako nepronikavější přijde ta, která předpokládá, že Jozue symbolizuje ženu. Jericho je muž, který se octl v jejím zorném poli. A upoutal ji. Jak se zachová žena v takové situaci? Jen tak se projde kolem a dělá, jako by nic. Proč, když on i ona dobře vědí, že něco? Protože se umí ovládat. (Izraelité chodili okolo Jericha šest dní, vždycky jednou kolem dokola a zase zpátky do tábora. Copak se takhle dobývá město!?) Co udělá žena pak? Poté, co okoukla situaci, rekonoskovala terén?

A to je právě to, o čem je celý příběh. Udělá prostě něco, co by nikdo nečekal: *překvapí*. Takže to lze popsat přinejlepším alegoricky, jako třeba křičení na městské cimbuří. A muž? Nemá šanci. Obyvatelé Jericha se chystali k obraně, uzavřeli brány svého města. Když týden pozorovali Jozua, jak chodí okolo, bylo jim jasné, že to není jen tak. Že se něco chystá. Jenže další vývoj událostí byl nepředvídatelný. Byli bezmocní.

Chtěl jsem vás, milí čtenáři, vybídnout, abyste si to přečetli. Teď už to pochopíte. Abych vás ještě o trochu víc motivoval, můžu vám přislíbit, že se v příběhu o Jozuovi dočtete i o první zaznamenané defenestraci... tenkrát ovšem proběhla láskyplně.

A v poznámce pod čarou se píše, že archeologický průzkum místa ukazuje, že Jericho v době Jozuově patrně nebylo opevněným městem.

Václav Schuster

KALENDÁŘ AKCÍ

Út	09. 06.	Závěr náboženství pro děti 1. stupně (16:00 – arciděkanství)
Út	09. 06.	Pastorační rada farnosti (18:30 – arciděkanství)
Čt	11. 06.	Adorace za studenty, zejména maturanty, a pedagogy (od 19:00 do 21:00 – kostel sv. Jakuba) ►

Pá	12. 06.	Noc kostelů
Ne	14. 06.	Slavnost Těla a krve Páně (9:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	14. 06.	Sbírka na rozšíření Církevní mateřské školy sv. Jakuba
Út	16. 06.	Adorace za moudrá rozhodnutí zastupitelů (16:00 – Sv. Jakub)
St	17. 06.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
St	17. 06.	Beseda s PaeDr. Martínkem o dětech a hranicích (16:30 – CMŠ)
Čt	18. 06.	Zahradní slavnost CMŠ (16:00 – zahrada CMŠ nebo klášterní kostel)
Pá	19. 06.	Poutní mše svatá v klášterním kostele (18:00)
So	20. 06.	Otevření kostela sv. Jakuba v Jakubu
So	20. 06.	Večer chval (19:00 – Křesetice)
St	24. 06.	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele (18:00 – Sv. Jakub)
So	27. 06.	Kněžské svěcení (9:30 – Hradec Králové)
Ne	28. 06.	Sbírka na plošné pojištění
Ne	28. 06.	Poutní mše svatá v Nové Lhotě (10:45)
Po	29. 06.	Slavnost Petra a Pavla (18:00 – kostel sv. Jakuba)
St	01. – 11. 07.	Tábor Slunečního kmene
Pá	03. 07.	Prvopáteční adorace (od 16:30 do 18:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	03. 07.	Příležitost ke svátosti smíření (16:30 – kostel sv. Jakuba)
So	04. 07.	„Fatimská“ pobožnost (7:20 – kostel sv. Jakuba)
Ne	05. 07.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje
Po	06. 07.	Koncert Prague Proms – Pražský žesťový soubor (19:00 – chrám sv. Barbory)
Pá	10. 07.	Adorace za prohloubení lásky a víry v rodinách (21:00 – Sv. Jakub)
So	11. 07.	Večer chvály slovem a zpěvem s kutnohorskou křesťanskou kapelou <i>Mise</i> (19:00 – Grunta)
Ne	12. 07.	Kartička na četbu SZ
Ne	12. 07.	Poutní mše svatá v Křeseticích (10:15)
So	18. – 25. 07.	Chaloupka družiny Concordia
Ne	19. 07.	Sbírka na charitu
Ne	19. 07.	Poutní mše svatá v Paběnicích (10:45)
St	22. – 26. 07.	Mezinárodní varhanní kurz v Kutné Hoře
So	25. 7.	Poutní mše svatá ve Zdeslavicích (14:30) ►

So	25. – 26. 07.	Oslava svátku sv. Jakuba
Ne	26. 07.	Sbírka na rozšíření Církevní mateřské školy sv. Jakuba
So	01. 08.	„Fatimská“ pobožnost (7:20 – kostel sv. Jakuba)
Ne	02. 08.	Koncert Praha klasika (19:30 – chrám sv. Barbory)
Pá	07. 08.	Prvopáteční adorace (od 16:30 do 18:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	07. 08.	Příležitost ke svátosti smíření (16:30 – kostel sv. Jakuba)
Pá	14. 08.	Adorace za prohloubení lásky a víry v rodinách (21:00 – kostele sv. Jakub)
Pá	14. 08.	Poutní mše svatá v kostele Matky Boží (18:00)
So	15. 08.	Poutní mše svatá v Gruntě (18:00)
Ne	16. 08.	Poutní mše svatá v Bykání (10:45)
Ne	16. 08.	Kartička na četbu SZ
Ne	16. 08.	Sbírka na bohoslovce
Po	17. – 21. 08.	Příměstský farní tábor na klášterní zahradě
So	22. – 30. 08.	Mezinárodní hudební festival
Ne	23. – 26. 08.	Cykločundr pro děti 10 – 13 let
Ne	30. 08.	Mše svatá pro děti, žehnání školákům, představení dětí chystajících se k 1. svatému přijímání (9:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	30. 08.	Sbírka na rozšíření Církevní mateřské školy sv. Jakuba
Pá	04. 09.	Prvopáteční adorace (od 16:30 do 18:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	04. 09.	Příležitost ke svátosti smíření (16:30 – kostel sv. Jakuba)
So	05. 09.	„Fatimská“ pobožnost (7:20 – kostel sv. Jakuba)
So	05. 09.	Jarní putování se sv. Jakubem
Ne	06. 09.	Posvícení v Hraběšíně (10:45 – kaplička u lesa)
Ne	06. 09.	Poutní mše v Roztěži (15:00)
Ne	06. 09.	Poutní mše v Chlístovicích
So	12. – 13. 09.	Dny Evropského dědictví
Ne	13. 09.	Posvícení v Nové Lhotě (10:45)
Út	15. 09.	Adorace za moudrá rozhodnutí zastupitelů (16:00 – Sv. Jakub)
Ne	20. 09.	Kartička na četbu SZ
Ne	20. 09.	Sbírka na církevní školství
So	26. 09.	Koncert W. A. Mozart: Requiem (19:30 – chrám sv. Barbory)
Po	26. 09.	Poutní mše svatá ve Vlašském dvoře (8:30)